

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 3 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรฯ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดและการประเมินผล โดยการสร้างแบบสอบถามแบบเลือกตอบและปลายเปิด แล้วส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ใหญ่เพื่อให้ครูที่ทำการสอนวิชาพลานามัย ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตอบ จำนวน 23 ฉบับ จาก 13 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนแบบสหศึกษาทุกโรงเรียน ใ้รับแบบสอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 100 ครูพลานามัยเป็นชาย 20 คน หญิง 3 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ เพื่อทราบระดับความถี่น้อยของปัญหา

1. ข้อมูลส่วนตัวของประชากร

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากเป็นเพศชาย ทำการสอนทั้งวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษา มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี และทุกคนมีคุณวุฒิตรงกับสายวิชาที่สอน มีระดับอายุระหว่าง 20 ถึง 25 ปีมากที่สุด รองลงมาคืออายุระหว่าง 26 ถึง 30 ปี และ 31 ถึง 35 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน ครูส่วนมากมีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 1 ถึง 5 ปี และสอนทั้งมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนมากทำการสอนระหว่าง 6 ถึง 10 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากวิชาพลานามัยแล้วครูพลานามัยยังคงสอนวิชาอื่น ๆ อีก

2. ความคิดเห็นทั่วไปต่อหลักสูตรฯ วิชาพลานามัย

ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนมากเห็นว่าควรแยกวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกัน โดยให้เหตุผลว่าเนื้อหาของแต่ละวิชามีมาก เพื่อสะดวกแก่

การวัดผล และเพื่อเน้นความสำคัญของแต่ละวิชา นอกจากนี้ส่วนมากยังเห็นว่าควร แยกความมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกัน เพื่อให้เห็นความ มุ่งหมายของแต่ละวิชา เค้นชัดขึ้น

การใช้หลักสูตร ๓ นั้น ครูส่วนมากเห็นว่าชั่วโมงสอนวิชาบังคับที่กำหนด คี่คาบละ 2 คาบนั้นน้อยเกินไป การเตรียมบุคลากรยังไม่พร้อม เอกสารคู่มือหลักสูตรฯ มีบ้างแต่ไม่เพียงพอ การจัดหาและการทำประมวลการสอน ใ้จัดทำแล้วเป็น บางส่วน อาจารย์ใหญ่และหัวหน้าสายให้ความสนับสนุน และเข้าใจบทบาทในวิชา พลานามัยเป็นอย่างดี ศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยได้ช่วยแก้ไขปัญหาในการใช้หลักสูตรฯ ตามหลักสูตรฯ ที่กำหนดให้สอนวิชาพลศึกษา 24 คาบต่อภาคเรียน ครูส่วนมากเห็นว่า เหมาะสมแล้ว แต่วิชาสุขศึกษา 12 คาบต่อภาคเรียน ครูมีความเห็นว่าควรเพิ่ม จำนวนคาบเรียนให้มากกว่านี้ ส่วนวิชาเลือกที่กำหนดให้เรียนได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิต ต่อภาคเรียนนั้น ครูส่วนมากมีความเห็นว่าเหมาะสมแล้ว แต่วิชาบังคับที่หลักสูตรฯ กำหนดไว้ 4 วิชานั้น ครูส่วนมากมีความเห็นว่ายังไม่เหมาะสม การวัดและการประเมินผลสายวิชาพลานามัยที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน ครอบคลุมความรู้ทุกประสงคที่วางไว้ เป็นอย่างดี

3. จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ

3.1 วิชาพลศึกษา

ครูพลานามัยส่วนมากมีความเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรฯ มีความเหมาะสม และสามารถปฏิบัติได้

3.2 วิชาสุขศึกษา

ครูพลานามัยส่วนมากมีความเห็นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรฯ ว่าจะทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์ที่วางไว้

4. ความลึกเห็นท่อนเนื้อหาวิชา

4.1 วิชาพลศึกษา

วิชาบังคับที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ คือ แอควาติก กระบี่กระบอง แอควาติก และตะกร้อ นั้น วิชาที่ได้เปิดสอนกันมาก คือ แอควาติก และแอควาติก ส่วนวิชากระบี่กระบอง และตะกร้อนั้น ส่วนมากไม่ได้เปิดสอน สาเหตุที่ไม่ได้เปิดสอน วิชาบังคับนั้นเนื่องจาก สถานที่ อุปกรณ์ไม่พร้อม ไม่เหมาะสมกับสภาพต่าง ๆ ของโรงเรียน โรงเรียนที่ไม่ได้เปิดสอนวิชาบังคับตามหลักสูตรฯ จะจัดสอนวิชาอื่นแทน เช่น บาสเกตบอล ซอฟท์บอล กิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ) กิจกรรมเข้าจังหวะ(การเต้นรำพื้นเมือง) ฟุตบอล กรีฑา(ประเภทลู่วิ่ง) ยิมนาสติก(ยืดหยุ่น ทบกระโดด) ยูโด และ เทเบิลเทนนิส วิชาที่ควรจัดเป็นวิชาบังคับมากที่สุดคือวอลเลย์บอล รองลงมาตามลำดับคือ บาสเกตบอล ฟุตบอล กรีฑา(ประเภทลู่วิ่ง) กรีฑา(ประเภทลาน) กิจกรรมเข้าจังหวะ(ลีลาศ) ยิมนาสติก(ยืดหยุ่น ทบกระโดด) และแอควาติก

4.2 วิชาสุขศึกษา

เนื้อหาวิชาสุขศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ทั้งภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ส่วนมากไม่มีปัญหา สำหรับโรงเรียนที่มีปัญหานั้นเนื่องมาจากไม่มีอุปกรณ์ และมีเวลาเรียนน้อยไป

5. อุปกรณ์การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

5.1 วิชาพลศึกษา

อุปกรณ์ของวิชาบังคับส่วนใหญ่ มีเพียงพอ ยกเว้นวิชาแอควาติก อย่างเคียวมีไม่เพียงพอ

5.2 วิชาสุขศึกษา

อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่อยู่ในสภาพใช้ได้ ส่วนใหญ่แล้วไม่มี ยกเว้นบาง อย่างเช่น ภาพโปสเตอร์ประกอบการสอน ห้องปฐมพยาบาลและเตียงคนไข้ ส่วนใหญ่มีพอ

6. การวัดและการประเมินผล

6.1 วิชาพลศึกษา

เกณฑ์การประเมินผลและค่าระดับเฉลี่ยที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้ ครูส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว แต่โรงเรียนไม่ได้ใช้เกณฑ์ดังกล่าว เกณฑ์ที่ใช้เป็น เกณฑ์ของโรงเรียนเอง

การกำหนดให้คะแนนพิเศษอีก 10 คะแนน สำหรับนักเรียนที่ทำความดีพิเศษที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา เช่น เป็นนักกีฬาของโรงเรียน เป็นประธานชุมนุมพลศึกษา เป็นต้น ครูพลศึกษาส่วนมากเห็นว่าควรเพิ่มคะแนนให้

6.2 วิชาสุขศึกษา

เกณฑ์การประเมินผลและค่าระดับเฉลี่ยของวิชาสุขศึกษาตามที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้ ครูส่วนมากเห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว แต่โรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติตาม ส่วนเกณฑ์ที่ใช้ยังเป็นเกณฑ์ของโรงเรียนเอง

ขอเสนอแนะ

1. ผู้บริหารการศึกษา และกรมสามัญศึกษาควรนำผลการวิจัยนี้ไปวิเคราะห์ เพื่อประกอบการพิจารณา ขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตรฯ เช่น เพิ่มจำนวนครุพลา นามย์ให้เมื่อตราส่วนสมดุลกับจำนวนนักเรียน รวมทั้งดำเนินการอบรมครูให้มีความรู้ เกี่ยวกับการเรียนการสอนอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้การใช้หลักสูตรฯ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรแยกวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาออกจากกัน เพื่อความถูกต้องในการวัดและประเมินผลการเรียน
3. ให้กลุ่มการศึกษา (เขตการศึกษา 3) หรือเขตการศึกษาอื่น ๆ ที่ใดก็ได้ ว่าง ควรมีบทบาทใหม่มากที่สุดในการร่วมกันพิจารณาขจัดปัญหาต่าง ๆ เช่น การเลือกวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ การวัดและการประเมินผลควรใช้เกณฑ์เดียวกัน เพื่อให้มีมาตรฐานทางการศึกษา

4. ในการสอบปลายภาคของวิชาบังคับนั้น แต่ละกลุ่มการศึกษาควรสร้างข้อทดสอบมาตรฐานขึ้นหลาย ๆ ชุด เพื่อนำไปทดสอบตามความตกลงของกลุ่ม เพื่อให้ได้มาตรฐานเดียวกัน ไม่ใช่แต่ละโรงเรียนออกข้อสอบวัดผลกันเอง

5. หน่วยงานพิเศษทั้งของกรมสามัญศึกษาและกรมพลศึกษา ควรมีบทบาทในการช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

6. ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอ โดยเฉพาะอุปกรณ์ทางคานส์ศึกษายังขาดอยู่อีกมาก นอกจากนี้เอกสารคู่มือหลักสูตรฯ ตลอดจนประมวลการสอนควรจัดหาให้พร้อม

7. ควรมีการวิจัยในเขตการศึกษาอื่น ๆ ทั่วประเทศ ตลอดจนโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรฯ ฉบับนี้ด้วยทุกหน่วยสังกัด เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาเปลี่ยนแปลงหลักสูตรฯ ฉบับนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย